

**DE TUCHTRAAD
VAN DE NEDERLANDSTALIGE ORDES VAN ADVOCATEN VAN HET
RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL**

TWEEDE KAMER

Openbare zitting van 25 februari 2025

EINDBESLISSING

Inzake SBT 235 – BXN/23-24/0288/TU

De heer X,
advocaat aan te balie te Brussel

In persoon verschijnend.

Bijgestaan door : Mr Y,
advocaat aan de balie te Brussel

Dossier overgemaakt door:

de heer stafhouder van de Nederlandse orde van advocaten bij de balie te Brussel

en op vordering van:

de heer voorzitter van de tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel.

1. DE PROCEDURE

Bij aangetekende brief van 16.01.2024 werd door stafhouder een tuchtonderzoek geopend lastens Mr. X met betrekking tot volgende mogelijke tuchtrechtelijke inbreuken :

“

Voorwerp van het tuchtonderzoek.

Ik verneem uit de pers (zie bijgevoegde krantenartikelen) het volgende.

U zou ... met uw voertuig op ... in ... tegen twee andere personenwagens gebotst hebben. U zou na het ongeval uit het wrak van uw voertuig gestapt zijn, uw vrouw gebeld hebben en de plaats van het ongeval verlaten hebben. De politiediensten hebben zich nadien gemeld aan uw woning om vaststellingen te doen. Zij konden u niet spreken, ook al zou u op minstens één van de twee bezoeken aanwezig geweest zijn.

Het openbaar ministerie zou u vervolgen voor het veroorzaken van de aanrijding, overdreven snelheid en het plegen van een vluchtmisdrijf. U was gedagvaard om te verschijnen voor de politierechtbank te Antwerpen op de zitting van (datum)

Mogelijke deontologische inbreuken.

Deze feiten, zo zij bewezen zouden worden, vormen mogelijk een inbreuk op art. 1 van de Codex Deontologie dat elke advocaat verplicht om “de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, die aan het beroep ten grondslag liggen” te eerbiedigen. Het geheel onder voorbehoud van andere zaken nog toe te voegen in de loop van het onderzoek.
“

Bij aangetekende brief van 18.01.2024 werd Mr. Z, advocaat aan de balie te Brussel, door de stafhouder aangesteld als onderzoeker-verslaggever.

Beide voormelde brieven bevatten een uitgebreide uiteenzetting van de klacht / feiten die aan het tuchtonderzoek ten grondslag liggen.

Mr. X werd op 06.05.2024 door de verslaggever gehoord, bijgestaan door diens raadsman Mr. Y.

Van dit verhoor werd een Proces Verbaal opgemaakt dat aan het tuchtdossier werd gevoegd,

Op 01.08.2024 maakt Mr. Z zijn verslag over.

Bij toepassing van art. 458 § 2 Ger. W. verzond de Stafhouder op 30.08.2024 de zaak naar de voorzitter van de tuchtraad van de Nederlandstalige ordes van advocaten van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel.

Bij aangetekende brief van 14.11.2024 dagvaardde de voorzitter van de tuchtraad Mr. X tegen de zitting van 03.12.2024.

Op deze zitting werd op verzoek van de raadsman van Mr. X de zaak uitgesteld naar de zitting van 28.01.2025.

Op deze zitting was de Mr. X in persoon aanwezig en werd hij bijgestaan door zijn raadsman, Mr Y.

Mr. X verzocht in besluiten om behandeling met gesloten deuren. De tuchtraad is ingegaan op dit verzoek en de zaak werd behandeld met gesloten deuren.

Mr. O deed namens de Stafhouder uitvoerig verslag.

Nadien pleitte mr. Y en werd een conclusie en stukken neergelegd en tot slot werd Mr. X gehoord.

De tuchtraad heeft vervolgens de zaak in beraad genomen en beraadslaagd met gesloten deuren.

De procedure werd overeenkomstig art. 457*bis* Ger.W. in het Nederlands gevoerd.

2. DE FEITEN

De feiten die aanleiding hebben gegeven tot het aanspannen van de tuchtprocedure kunnen als volgt worden samengevat :

Op (datum) botste Mr. X 's (...) met zijn personenwagen op de ... in ... tegen twee geparkeerde personenwagens en een lantaarnpaal. Na het ongeval is Mr. X uit het wrak gestapt, heeft zijn echtgenote gebeld en is vervolgens te voet naar huis gestapt zonder de aankomst van de politiediensten af te wachten. De echtgenote van Mr. X heeft zich na zijn aankomst thuis, naar de plaats van het ongeval begeven en daar een verklaring afgelegd aan de politiediensten. De politiediensten hebben zich vervolgens (twee keer) aangeboden aan de woning van Mr. X, maar omdat naar de verklaring van Mr. X, de bel stuk was, werd niet opgedaan.

Ingevolge deze feiten werd Mr. X gedagvaard om te verschijnen voor de politierechtbank te Antwerpen op (datum) wegens:

- A. Als bestuurder van een voertuig of dieren op een openbare weg, niet steeds in staat te zijn geweest om de nodige rijbewegingen uit te voeren en/of niet voortdurend zijn voertuig of zijn dieren goed in de hand te hebben gehad
- B. Als bestuurder van een voertuig op de openbare weg, niet in alle omstandigheden te hebben kunnen stoppen voor een hindernis die kon worden voorzien
- C. Als bestuurder van een voertuig op de openbare weg, nagelaten te hebben zijn snelheid te regelen zoals vereist was wegens de aanwezigheid van andere weggebruikers, in 't bijzonder de meest kwetsbaren, de weersomstandigheden, de plaatsgesteldheid, haar belemmering, de verkeersdichtheid, het zicht, de staat van de weg, de staat of de lading van zijn voertuig, zodat zijn snelheid niet de oorzaak zou zijn van een ongeval of het verkeer zou hinderen
- D. Als bestuurder van een overtuig of een dier, wetende dat dit voertuig of dier de oorzaak van, dan wel aanleiding tot een verkeersongeval op een openbare plaats is geweest, de vlucht te hebben genomen om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken, zelfs wanneer het ongeval niet aan zijn schuld te wijten was

Bij vonnis d.d. (datum) werd Mr. X door de politierechtbank te Antwerpen veroordeeld voor de vier tenlasteleggingen samen tot een geldboete van 2.000 euro en een rijverbod van 3 maanden en 15 dagen.

Tegen dit vonnis werd hoger beroep aangetekend en (volgens de conclusie neergelegd namens Mr. X) bij vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen d.d. (datum) werd voormeld vonnis bevestigd wat betreft de geldboete en werd het rijverbod herleid tot 60 dagen.

Alvorens recht te doen over een eventuele beveiligingsmaatregel stelde de correctionele rechtbank een gerechtsdeskundige aan om een haaranalyse over het eventuele alcohol-, middelen- of medicatiegebruik van Mr. X te doen.

Tegen dit tussenvonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen werd een voorziening in Cassatie aangetekend.

3. **DE TENLASTELEGGINGEN**

Luidens de gemotiveerde beslissing van de stafhouder d.d. 30.08.2024, beslist hij tot verwijzing om reden:

“

- Omdat hij op 11.03.2024 na het veroorzaken van het ongeval de plaats van het ongeval onmiddellijk heeft verlaten en dus niet ter plaatse is gebleven en nadien niet beschikbaar was voor de vaststellingen door de politie

Onder de kwalificatie inbreuk op de deontologische regelen van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid, (art 455 Ger. W. en art. 1 Codex Deontologie voor advocaten)

“

Luidens de oproepingsbrief van 14.11.2024 van de tuchtraad worden Mr. X de volgende inbreuken op de deontologie ten laste gelegd :

“

- Inbreuken op uw verplichting de eer van de Orde van advocaten hoog te houden en op uw verplichting tot naleving van de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid (artikelen 455 en 456 Ger. W. en artikel 1 Codex).

“

4. **HET STANDPUNT VAN MR. X**

Mr. X verzoekt in besluiten:

- In hoofdde de vrijspraak
- In ondergeschikte orde voor alle bewezen tenlasteleggingen samen de gunst van de opschorting
- In uiterst ondergeschikte orde, de lichtste tuchtstraf met uitstel

Zowel de feitelijke als procedurele overwegingen door Mr. X gemaakt zullen door de tuchtraad in het volgende onderdeel, bij de beoordeling, worden overlopen en waar gepast beantwoord.

5. **BEOORDELING**

5.1 De inbreuk

a. **Voorafgaandelijk.**

Bij conclusie werpt Mr. X op dat de dagvaarding voor de tuchtraad op twee manieren kan gelezen worden, nl. doordat enerzijds verwezen wordt naar “de hiernavolgende feiten” waarbij de tenlasteleggingen A-D worden vernoemd en anderzijds verwezen wordt naar de beslissing van 30 augustus 2024 van de stafhouder, waaruit blijkt dat de doorverwijzing enkel gebaseerd is op het verlaten van de plaats na het ongeval en het naderhand niet beschikbaar zijn voor de vaststellingen. Verder wordt gesteld dat om te vermijden dat Mr. X zijn verdediging niet op bepaalde punten zou voeren, in het verweer alle tenlasteleggingen worden besproken.

De tuchtraad is van mening dat enkel “het verlaten van de plaats van het ongeval en het naderhand niet beschikbaar zijn voor de vaststellingen”, het voorwerp uitmaakt van de

verwijzing en dat dus enkel deze feiten voorgelegd worden ter beoordeling in het kader van deze tuchtprocedure.

De middelen ontwikkeld in conclusie omtrent de overige tenlasteleggingen die het voorwerp uitmaken van de procedure voor de politierechtbank en correctionele rechtbank te Antwerpen, hoeven dus niet beantwoord te worden.

b. Eerst middel - tweede deel.

In conclusie werpt Mr. X op dat hij geen vluchtmisdrijf pleegde om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken.

Mr. X argumenteert samengevat:

- Dat hij na het ongeval emotioneel reageerde
- Dat hij het ongeval, zijn identiteit en het feit dat er enkel materiële schade was, had gemeld aan de bijstandscentrale
- Dat hij zich gemakkelijk had kunnen verbergen indien dat zijn intentie geweest was
- Dat er geen omstaanders waren die hij kon aanspreken
- Dat zijn vrouw, gelet op zijn toestand, hem niet naar de plaats van het ongeval wilde terug brengen
- Dat zijn vrouw volledig uit haar lood geslagen was toen ze de ravage overschouwde en haar gezin wou beschermen gelet op de voorgeschiedenis met bepaalde journalisten
- Dat hij achteraf slechts vernam dat de politie twee maal langs geweest was, maar dat hij op dat ogenblik sliep en de bel van hun woning al enige tijd stuk was
- Dat de verbalisanten aan zijn vrouw hadden meegedeeld dat hij zou worden uitgenodigd voor verhoor op kantoor
- Dat hij moet opboksen tegen insinuaties als zou het ongeval veroorzaakt zijn “door alcohol, misschien verdovende middelen”

Los van de strafrechtelijke kwalificatie staat vast dat Mr. X 's morgens vroeg betrokken was in een ernstig verkeersongeval, met (gelukkig enkel) zware materiele schade. Verder staat vast en wordt overigens niet betwist, dat Mr. X de plaats van het ongeval heeft verlaten zonder de komst van de politie af te wachten. Het feit dat Mr. X gecommuniceerd heeft met de automatisch geactiveerde bijstandscentrale, doet deze vaststelling niet teniet, nu Mr. X uiteraard wel bekend (cfr infra) moet zijn met het feit dat na een dergelijk ongeval, de politiediensten steeds onmiddellijk de nodige vaststellingen moeten kunnen doen, niet enkel omtrent het ongeval, maar ook omtrent de bestuurder.

Verder staat ook vast dat Mr. X vervolgens niet beschikbaar was voor de politiediensten die zich bij hem thuis aanboden, terwijl – zoals vermeld- Mr. X uiteraard zeer goed vertrouwd is met het feit dat de politiediensten steeds en onmiddellijk de nodige vaststellingen willen doen bij de bestuurder.

Waar de politiediensten zich blijkbaar het eerst aanboden terwijl zijn echtgenote op de plaats van het ongeval was en Mr. X dus mogelijk hun aanwezigheid niet opmerkte, gelet op de kapotte bel, was dit niet het geval bij het tweede bezoek. Volgens het vonnis van de politierechtbank te Antwerpen d.d. (datum) werd de deur toen opengedaan door de vrouw van Mr. X en verklaarde zij dat Mr. X niet thuis was.

Hoe dan ook, waar misschien kan aangenomen worden dat Mr. X in een eerste emotionele reactie de plaats van het ongeval verliet om naar zijn nabije woning te stappen, gaat dit niet meer op voor de vaststelling dat hij de rest van de dag niet beschikbaar was voor de politiediensten. De gemoedstoestand en eventuele intenties van zijn vrouw doen aan deze vaststelling geen afbreuk.

Hieromtrent bevraagd tijdens de zitting verklaart Mr. X dat hij geen enkele verwonding overhield aan het ongeval. In het dossier is weliswaar sprake van “hoofdpijn en een suis in de oren” (PV verhoor d.d. (datum), maar uit niets blijkt dat deze toestand hem zou belet hebben om zelf actief contact op te nemen met de politie of minstens te melden dat hij beschikbaar was.

c. Tweede middel: tenlastelegging D.

In conclusie werpt Mr. X op dat hij zich niet abnormaal heeft gedragen door de plaats van het ongeval te verlaten. Hij verwijst hierbij ondermeer naar de vecht- of vluchtreactie, die kan optreden bij schokkende gebeurtenissen.

Zoals hierboven uiteengezet kan deze verklaring misschien nog aanvaard worden voor het feit dat Mr. X in eerste instantie naar zijn woning stapte, doch dat is niet meer het geval voor de onvermijdelijke vaststelling dat Mr. X ook de rest van de dag niet beschikbaar was voor de politiediensten die zich tot twee maal toe hebben aangeboden aan zijn woning.

Hierbij moet ook rekening gehouden worden met het feit dat Mr. X niet enkel juridisch geschoold is, maar bovendien ook bijzonder beslagen is in strafrecht en verkeersrecht. Het concept vluchtmisdrijf in al zijn aspecten, is Mr. X in detail bekend, inclusief allicht de rechtspraak hieromtrent in het rechtsgebied Antwerpen.

d. Tweede middel – tweede deel.

In besluiten stelt Mr. X dat het ongeval zich volledig in de privésfeer heeft afgespeeld en dus niet kan beschouwd worden als een “schandaal dat de gehele beroepsgroep en haar naam en reputatie, in diskrediet brengt”.

Deze redenering kan niet worden gevolgd.

Waar het ongeval *an sich* een privéaangelegenheid was, kunnen feiten uit het privéleven wel degelijk aanleiding geven tot tussenkomst van de tuchtraad, voor zover deze feiten publieke ophef kunnen veroorzaken tegen de eer van de Orde en de waardigheid van het beroep. (Stevens J, Advocatuur, regels en deontologie, 2015, nr 1070)

Mr. X bevestigt in zijn conclusie dat de feiten publieke ophef veroorzaakt hebben. De publieke bekendheid van Mr. X versterkt nog de impact van deze inbreuk.

Er moet dus besloten worden dat door niet ter plaatse te blijven en door niet beschikbaar te zijn voor de politiediensten, Mr. X een inbreuk heeft gepleegd op zijn verplichting de eer van de Orde van advocaten hoog te houden en op zijn verplichting tot naleving van de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid (artikelen 455 en 456 Ger. W. en artikel 1 Codex).

e. Conclusie met betrekking tot de inbreuk

Het dossier samengesteld door de verslaggever is dermate gestaafd dat de inbreuken zijn bewezen.

De bewezen verklaarde inbreuk als hoger omschreven dient gesanctioneerd te worden.

Niet ter plaatse blijven na een zwaar verkeersongeval en niet beschikbaar zijn voor de politiediensten de rest van de dag, is voor een advocaat, a fortiori wanneer deze advocaat

goed vertrouwd is met verkeersrecht, een inbreuk op de verplichting de eer van de Orde van advocaten hoog te houden en op de verplichting tot naleving van de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid (artikelen 455 en 456 Ger. W. en artikel 1 Codex).

5.2 De strafmaat (derde middel van Mr. X)

In besluiten merkt Mr. X samengevat op:

- Dat hij zijn aandeel in het ongeval niet heeft betwist en zijn medewerking heeft verleend aan het strafonderzoek
- Dat hij zijn volledige medewerking heeft verleend aan het tuchtonderzoek
- Dat het ongeval een diepe impact heeft gehad op het persoonlijke en publieke leven van Mr. X
- Dat Mr. X oprecht spijt heeft en zijn beroepswerkzaamheden op een andere manier organiseert sinds het ongeval
- Dat Mr. X een blanco tuchtverleden heeft

Het is niet aan de tuchtraad om te oordelen in welke mate Mr. X zijn medewerking heeft verleend aan het strafonderzoek.

Mr. X heeft inderdaad zijn medewerking verleend aan het tuchtonderzoek, ofschoon de advocaat ook in tuchtzaken een zwijgrecht heeft (Stevens Jo, Advocatuur, regels en deontologie, 2015, nr. 1465).

Mr. X merkt op dat de vele persberichten voor “een stroom aan publieke meningen en openbare verachting” hebben gezorgd en dat de mediatisering van de zaak en de financiële impact van het ongeval al een bestraffing inhouden.

Mr. X geeft tenslotte aan dat hij zijn werkzaamheden anders organiseert sinds het ongeval en oprecht spijt heeft. Een en ander is moeilijk in de feiten te beoordelen, doch er mag aangenomen worden dat dergelijk zwaar verkeersongeval (dat geheel anders had kunnen aflopen) een wake up call is.

Verder heeft Mr. X inderdaad een blanco tucht verleden.

Met al deze elementen wordt rekening gehouden bij het bepalen van de strafmaat.

Gelet op de aard van de bewezen verklaarde inbreuk is de tuchtraad van oordeel dat de lichtste sanctie van de waarschuwing gepast is.

Er is evenwel geen reden om een sanctie met opschorting of uitstel toe te staan.

6. **DE KOSTEN**

In de oproepingsbrief van worden de kosten pro memorie vermeld maar niet begroot, zodat de tuchtraad er geen uitspraak kan over doen.

OM DEZE REDENEN

DE TUCHTRAAD VAN DE NEDERLANDSTALIGE ORDES VAN ADVOCATEN VAN HET RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

De zaak behandelend en beslechtend.

Verklaart de vordering van de voorzitter van de tuchtraad ontvankelijk en acht de tenlastelegging bewezen, met name wegens inbreuken op:

- de verplichting de eer van de Orde van advocaten hoog te houden en op de verplichting tot naleving van de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid (artikelen 455 en 456 Ger. W. en artikel 1 Codex).

Spreekt de tuchtsanctie van de waarschuwing uit.

Aldus uitgesproken te Brussel op 25 februari 2025.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Jan De Rieck, voorzitter
Mr . Ann Coun, assessor
Mr . Pascale Lauwereys , assessor
Mr . Saskia Kerkhofs, assessor
Mr . Alexander Hansebout, assessor

Waren aanwezig op de uitspraak van huidige beslissing:

Stafhouder Jan De Rieck, voorzitter, advocaat te Leuven
Mr . Monique Den Dulk, secretaris, advocaat te Leefdaal

Was eveneens aanwezig bij de behandeling:

Mr . Monique Den Dulk, secretaris, advocaat te Leefdaal

Stafhouder Jan De Rieck, voorzitter

Mr . Ann Coun , assessor

Mr . Pascale Lauwereys, assessor

Mr . Saskia Kerkhofs, assessor

Mr . Alexander Hansebout , assessor